

РЕШЕНИЕ

№ 5130

гр. София, 06.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5404** по описа за **2020** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], чрез процесуалния си представител адв. К., срещу решение № 70598 от 30.03.2020 г., постановено по НАХД № 19046 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд /РС/ , НО, 99 – ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 42-0001116/02.08.2019 г., издадено от началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ [населено място], с което на касатора, на основание чл.96г, ал.1, предл.2 от Закона за автомобилните превози /ЗАвТП/ е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 3 000 лева, за извършено нарушение на чл.7а, ал.2, предл.3 ЗАвТП. С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че първоинстанционният съд не е обсъдил изложените от жалбоподателя възражения. Сочи се, че в АУАН и НП липсва ясно и точно описание на фактическа обстановка като не е посочено времето и мястото на извършване на нарушението. Счита, че районният съд неправилно е квалифицирал нарушението, както и че е постановил решението в противоречие с чл.18 ЗАНН. Излага доводи, че дори и да е налице

нарушение, то се касае за маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН. Искане се отменя на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление. Претендира съдебни разноски. В съдебно заседание касаторът [фирма], чрез адв.К., поддържа изложеното в касационната жалба.

Ответникът – Областен отдел „Автомобилна администрация“-гр.С., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата.

Прокурорът от Софийска Градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба .

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба се явява допустима, като подадени в срок, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XI касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В атакуваното решение първоинстанционният съд, въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, е установил следната фактическа обстановка във връзка с извършеното нарушение: на 18.04.2019 г. около 09.30 ч. в [населено място] при извършена комплексна проверка на транспортната дейност на [фирма] контролният орган констатира, че превозвачът е допуснал извършването на международен превоз на товари с водач Г. Д. П., управлявал влакчак „Мерцедес“ с рег. № 8587КС, видно от разпечатка от карта на водача за дигитален тахограф за месец ноември 2018 г., без да притежава валидно удостоверение за психологическа годност. Същото нарушение е допуснато по отношение на водачите Д. Р. Н., управлявал влакчак марка „Мерцедес“ с рег. [рег.номер на МПС] през юни 2018 г., Д. С. Т., управлявал влакчак марка „Рено“ с рег. [рег.номер на МПС] през ноември 2018 г. и А. М. А., управлявал влакчак с марка „Мерцедес“ с рег. [рег.номер на МПС] през декември 2018г. Констатациите от извършената проверка са обективирани в констативен протокол от 18.04.2018 г. За така установеното нарушение на чл.7а, ал.2, пр.3 от ЗАвтП е съставен АУАН № 263065/18.04.2019 г. Актът е предявен за запознаване на представител на дружеството, който го подписал без възражения. Административно-наказващият орган приел изложената в АУАН фактическа обстановка за доказана, поради което издал процесното наказателно постановление.

Въз основа на гореописаната фактическа обстановка въззивният съд е обосновал правен извод, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, водещи до ограничаване правото на защита на нарушителя, с оглед на което е потвърдил обжалвания административен акт. В мотивите на решението си е посочил, че както АУАН, така и НП съдържат всички реквизити, изискуеми съобразно нормите на чл.42 и чл.57, ал.1

ЗАНН. Счел е, че въпреки че дружеството е извършило четири отделни нарушения, за които е наложено едно наказание, обективизирано в едно наказателно постановление, не е допуснато нарушение от страна на административния орган, тъй като касаторът дори е облагодетелстван от по-ниския размер на санкцията.

Решението на първоинстанционния съд е незаконосъобразно по следните съображения:

Актът за установяване на административно нарушение е съставен от оправомощено лице и е предявен за запознаване със съдържанието му на представител на нарушителя. Обжалваното наказателно постановление е издадено от материално и териториално компетентен орган в 6-месечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Въпреки това настоящият съдебен състав приема, че при издаването на наказателното постановление са допуснати съществени процесуални нарушения, които не могат да се санират във въззивното производство и влекат незаконосъобразност на обжалвания административен акт.

Съгласно разпоредбата на чл.7а, ал.2, предл.3 ЗАвтП лицензираните превозвачи и лицата, извършващи превози за собствена сметка, могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбите по чл.7, ал.3 и чл.12б, ал.1 от този закон и чл.152, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата. В хода на описаната по-горе проверка е установено, че в периода юни- декември четирима водачи на влекачи на наказаното дружество са извършвали международен превоз като по време на проверката и след това не е представено удостоверение за психологическа годност за лицата. От регистъра за психологическите изследвания на водачите на ППС, извадка от който е приложена по делото, е видно, че валидността и на четирите удостоверения за психологическа годност е изтекла още преди проверявания период от 01.04.2018 г. до 31.01.2019 г.и същите не са подновени. В чл. 96г, ал. 1 ЗАвтП е предвидена санкция за лице, което назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари. [фирма] е допуснало Г. Д. П., Д. Р. Н., Д. С. Т. и А. М. А. да управляват влекачи и да извършват превоз на товари, без да отговарят на изискванията, определени със ЗАвтП. С това дружеството действително е осъществило състава на нарушението по чл.96г, ал.1 ЗАвтП и е следвало да му бъде наложена санкция от административно-наказващия орган.

От приетия по делото констативен протокол от извършената проверка става ясно, че са проверени 111 МПС на фирмата, както и 260 водачи. За откритите 20 нарушения са съставени 5 броя АУАН. В процесния случай, административно-наказващият орган е издал едно наказателно постановление, с което е квалифицирал допуснатото от касатора извършване на международен превоз без необходимите документи от четирима водачи като едно нарушение и е наложил съответното наказание. Така издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно.

Административният процес е строго формален и изискванията на закона следва да бъдат изпълнявани точно. Съгласно чл.18 ЗАНН, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от

тях. Неизпълнението на това изискване на закона представлява съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната на НП. В настоящия случай административно-наказващият орган е санкционирал касатора с едно наказание за 4 отделни нарушения, което е недопустимо. В тази връзка неправилно е заключението на първоинстанционния съд, че не е налице нарушение на административно-производствените правила. Макар налагането на една санкция за няколко нарушения да е в интерес на касатора с оглед по-ниския размер на дължимата сума, то това не може да бъде основание за допускането на процесуални нарушения от страна на наказващият орган. Не може да се търси аналогия и с разпоредбата на чл.26, ал.1 от Наказателния кодекс, тъй като институтът на продължаваното престъпление, съответно административно нарушение не е познат на административния процес. В производството по налагане на административни наказания са без значение непродължителния период, през който са извършвани различните нарушения, както и сходната фактическа обстановка, при която са осъществени различните нарушения. Не намира приложение и нормата на чл.23 НК за определяне на едно общо наказание. Дори да се приеме, че е законосъобразно административният орган да издаде едно наказателно постановление за 4 нарушения, то същият е следвало да определи за всяко едно от тях четири отделни наказания.

Така мотивиран, настоящият съдебен състав намира обжалваното решение за незаконосъобразно и неправилно, поради което следва то и потвърденото с него наказателно постановление да бъдат отменени.

Предвид изхода на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН, вр. чл.228 АПК, вр. 143, ал.1 АПК, в полза на касатора следва да се присъдят сторените във въззивното производство разноски, а именно 600 лв. за адвокатско възнаграждение, своевременно поискано и доказано.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд София – град, XI касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №70598 от 30.03.2020 г., постановено по НАХД №19046/2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99 състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление №42-0001116/02.08.2019г., издадено от началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“-гр. С., с което на [фирма], на основание чл.96г, ал. 1, предл.2 от Закона за автомобилните превози е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 3 000 лева, за извършено нарушение на чл.7а, ал.2, предл.3 З АвтП.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация"-гр.С. да заплати на [фирма], с ЕИК:[ЕИК], съдебни разноски в размер на 600 (шестстотин) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

